

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **V. P.**, bytom v Š. L. X., K., proti žalovanému **M.** so sídlom v B., P. X., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-43/PK-2006 z 22. mája 2006, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 290/2007-39 zo 14. februára 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 290/2007-39 zo dňa 14. februára 2008 **z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave s poukazom na § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. KM-43/PK-2006 z 22. mája 2006, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 46 zo dňa 1. marca 2006, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že v preskúmanej veci podal žalobca žalobu domáhajúc sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 22. mája 2006, ktoré prevzal právny zástupca žalobcu JUDr. F. T. dňa 29. mája 2006, čo vyplynulo z pripojenej doručky, a teda rozhodnutie v ten istý deň nadobudlo právoplatnosť. Krajský súd konštatoval, že lehota na podanie žaloby podľa § 250d ods. 1 OSP začala plynúť dňa 30. mája 2006 a jej posledný deň pripadol na 30. júl 2006. Krajský súd sa nestotožnil

s tvrdením žalobcu, že mu napadnuté rozhodnutie nebolo doručené, poukazujúc na to, že žalovaný doručoval rozhodnutie jeho právnomu zástupcovi, nakoľko z ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v platnom znení nesporne vyplýva, že doručovať zásielku je možné buď priamo adresátovi alebo osobe, ktorú adresát na prijímanie zásielok splnomocnil, pričom žalobca splnomocnil dňa 23. januára 2006 na svoje zastupovanie vo veci JUDr. F. T. a z odseku 3 citovaného ustanovenia správneho poriadku vyplýva, že splnomocnenie sa v celom rozsahu vzťahuje aj na podávanie, preberanie a podpisovanie všetkých písomností. Krajský súd konštatoval, že žalovaný pri doručovaní preskúmaného rozhodnutia vychádzal z ustanovenia § 24 ods. 1 správneho poriadku a v spojení so splnomocnením, ktoré žalobca udelil dňa 26. (správne má byť 23.) januára 2006, doručoval predmetné rozhodnutie právnomu zástupcovi žalobcu, a preto mal za to, že tento postup žalovaného je správny a v súlade so zákonom. Krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že žalobcovi uplynula lehota na vykonanie procesného úkonu a odpustenie zmeškania lehoty zákon neumožňuje, s poukazom na § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, aby krajský súd predovšetkým konal v zmysle § 250b ods. 2 OSP. Žalobca namietal, že krajský súd nesprávne rozhodol, keď konanie zastavil, pretože mal v tejto veci konať, vec riadne prejednať a v merite veci o nej aj rozhodnúť. Poukázal na svoje tvrdenie v žalobe, že rozhodnutie žalovaného mu nebolo do vlastných rúk doručené, a preto podľa názoru žalobcu mal krajský súd overiť správnosť tohto tvrdenia, uložiť žalovanému ako príslušnému správnomu orgánu doručiť žalobcovi rozhodnutie žalovaného a odložiť jeho vykonateľnosť. Namietal, že krajský súd týmto spôsobom nekonal, a preto žalobca považoval jeho postup za nesprávny, odporujúci zákonnej dikcii ustanovenia § 250b ods. 2 veta prvá OSP. K otázke splnomocnenia z 23. januára 2006, na ktoré sa odvoláva krajský súd, žalobca poukázal na jeho obsah, z ktorého je zrejmé, že JUDr. F. T. udelil plnomocenstvo na zastupovanie pred ODI OR PZ v Prešove a KR PZ v Prešove, ako aj pre Prezídium PZ v Bratislave, vo veci riešenia vzniknutej dopravnej situácie, nie však vo veci ukončenia služobného pomeru žalobcu resp. vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru. Preto mal žalobca za to, že krajský súd pochybil a nesprávne aplikoval príslušné ustanovenia o zastupovaní na základe plnej moci, pokiaľ ide o vecný a obsahový rozsah splnomocnenia.

Žalovaný správny orgán navrhol v písomnom vyjadrení k odvolaniu napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu ako súdu prvého stupňa v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 písm. c/ OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V zmysle § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy (Druhá hlava Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupu správnych orgánov) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnomu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí (§ 250b ods. 2 OSP).

Odvolací súd z predložených spisov zistil, že žalobca sa žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KM-43/PK-2006 z 22. mája 2006 a aj personálneho rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 46 zo dňa 1. marca 2006 a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie, pričom v žalobe tvrdil, že rozhodnutie žalovaného nebolo doručené jemu, ale JUDr. F. T., ktorý nemal vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru splnomocnenie konať za žalobcu. Z obsahu žaloby ďalej vyplynulo, že žalobca žiadal, aby súd po overení tohto jeho tvrdenia uložil žalovanému doručiť žalobcovi správne rozhodnutie o rozklade a súčasne žiadal o odklad jeho vykonateľnosti. Z obsahu splnomocnenia (založeného na č. 1. 16 spisu správneho orgánu) odvolací súd zistil, že žalobca dňa 23. januára 2006 udelil písomnú plnú moc JUDr. F. T. na zastupovanie v plnom rozsahu všetkých práv a povinností vo vzťahu

k Okresnému riaditeľstvu PZ v Prešove, Krajskému riaditeľstvu PZ v Prešove a Prezídiu Policajného zboru v Bratislave vo veci riešenia vzniknutej dopravnej situácie, ku ktorej došlo 12. januára 2006 v Prešove v spojitosti s osobným motorovým vozidlom značky Škoda Octavia EČ: PO-380 BJ. Ďalej z obsahu spisu správneho orgánu vyplynulo, že personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 46 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru bol doručený žalobcovi do vlastných rúk. Rozklad proti tomuto rozhodnutiu bol podaný žalobcom zastúpeným JUDr. F. T. podľa plnej moci, čo vyplynulo z jeho záhlavia, podpísal žalobca ako aj JUDr. F. T., pričom plnomocenstvo k rozkladu pripojené nebolo. Z doručky pripojenej k preskúmanému rozhodnutiu žalovaného vyplynulo, že žalovaný správny orgán doručil rozhodnutie o rozklade iba JUDr. F. T..

Podľa § 247a zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v platnom znení na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok)) okrem výkonu rozhodnutia.

V zmysle § 263 ods. 1, 4, 5 zákona č. 73/1998 Z. z. zastúpenie vzniká na základe plnomocenstva alebo rozhodnutím súdu. Zástupca koná v mene zastúpeného a zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. Ak zástupca prekročí rozsah svojho oprávnenia, je tým zastúpený viazaný, len ak takýto úkon schváli alebo na jeho základe koná. Na zastúpenie je potrebné písomné splnomocnenie, v ktorom musí byť uvedený rozsah oprávnenia zástupcu; inak je neplatné.

Podľa § 266 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie o prijatí do služobného pomeru, o náhrade škody, o prepustení, rozhodnutie odvolacích orgánov a rozhodnutia podľa § 245 a 246 sa oznamujú doručením ich odpisu. Doručuje sa do vlastných rúk policajta v služobnom úrade, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak nemožno odpis rozhodnutia doručiť policajtovi priamo, doručí sa poštou na poslednú známu adresu policajta ako doporučená zásielka s doručenkou s poznámkou „do vlastných rúk“; rovnako sa doručujú rozhodnutia pozostalým.

V prejednávanom prípade doručoval žalovaný správny orgán ako odvolací orgán rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti personálnemu rozkazu ministra vnútra o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, teda rozhodnutie, ktoré sa podľa vyššie citovaného § 266 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. oznamuje

doručením do vlastných rúk policajta, JUDr. F. T. majúc (podľa korešpondencie medzi účastníkmi založenej v spise) za to, že žalobcu zastupuje v predmetnom konaní na základe plnomocenstva z 23. januára 2006 aj v rozsahu preberania a podpisovania všetkých písomností. Tento postup žalovaného však podľa názoru odvolacieho súdu nebol zákonný, lebo vychádzal z nesprávneho posúdenia rozsahu plnomocenstva z 23. januára 2006 a v nadväznosti na to i skutočnosti zastúpenia žalobcu. Z obsahu splnomocnenia zo dňa 23. januára 2006 totiž nesporne vyplynulo, že žalobca splnomocnil JUDr. T. na zastupovanie iba „vo veci riešenia vzniknutej dopravnej situácie, ku ktorej došlo 12. januára 2006 v Prešove v spojitosti s osobným motorovým vozidlom značky Škoda Octavia EČ: PO-380 BJ“, t. j. v priestupkovom konaní. Z takto vymedzeného rozsahu splnomocnenia je zrejmé, že sa nevzťahovalo na zastupovanie žalobcu v konaní o prepustenie žalobcu zo služobného pomeru, teda ani na preberanie rozhodnutia odvolacieho orgánu o odvolaní proti personálnemu rozkazu ministra vnútra o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, a to ani napriek skutočnosti, že JUDr. F. T. bol uvedený ako zástupca žalobcu v záhlaví rozkladu. Písomné plnomocenstvo udelené JUDr. F. T. na zastupovanie žalobcu v konaní o prepustenie žalobcu zo služobného pomeru, teda ani na preberanie rozhodnutia odvolacieho orgánu k rozkladu pripojené nebolo, a žalovaný ako odvolací správny orgán ani nevyzval žalobcu na jeho predloženie. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že postup žalovaného pri doručovaní rozhodnutia o odvolaní nebol v súlade s ustanovením § 266 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. Doručenie rozhodnutia o odvolaní žalobcovi do rúk JUDr. F. T. je preto právne neúčinné.

Rovnako bol nesprávny právny názor krajského súdu ohľadne zastúpenia žalobcu a doručovania mu preskúmaného rozhodnutia, ktorý nesprávne vec právne posúdil odvolávajúc sa na ustanovenia správneho poriadku, ktoré sa však na predmetné konanie žalovaných správnych orgánov v zmysle § 247a zákona č. 73/1998 Z. z. nevzťahuje. Takto potom krajský súd nesprávne overil a právne vyhodnotil i tvrdenie žalobcu o nedoručení mu preskúmaného rozhodnutia, čo viedlo krajský súd k nesprávnemu postupu a zastaveniu konania z dôvodu oneskorene podanej žaloby, napriek tomu, že existoval zákonný dôvod pre postup podľa vyššie citovaného § 250b ods. 2 OSP. Nakoľko sa žalobcovi vyššie opísaným postupom krajského súdu odňala možnosť konať pred súdom, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP v spojení s § 250ja ods. 4 vetou druhou OSP zrušil a podľa § 221 ods. 3 OSP mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 224 ods. 3 OSP o náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 16. júla 2008

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth